

[Hans Hækkerup]

Jeg synes, det var nogle meget interessante bemærkninger, hr. Mølgaard kom med om en undergrundlovsskyld her en undergrundlovsdag. Det, jeg måske kan være lidt i tvivl om, er, hvordan man rent faktisk kunne få administreret sådan en skattelovgivning. Hvis det var sådan, at vi på grundlag af geologernes udsagn kunne sige noget om, hvad der egentlig fandtes i vores undergrund, hvis det var sådan, at vi vidste, hvor megen olie der var, så ville meget af denne lovgivning have været overflødig, og så havde mange ting været meget nemmere.

(Kort bemærkning).

Mølgaard (DR):

Da hr. Hans Hækkerup åbenbart ikke er klar over det, skal jeg give ham nøgleordet: der skal efterforskning til. Når efterforskningen har fundet sted, er geologerne i stand til at sige noget mere, og på det grundlag kan man faktisk objektivt fastsætte skattegrundlaget efter det system, som jeg skitserede. Jeg er ked af, at hr. Hans Hækkerup ikke havde fantasi nok til at forestille sig, at det var efterforskning, der skulle til i første omgang, men det er altså simpelt hen nøgleordet.

Energiministeren (Poul Nielson):

Hr. Mølgaard startede med at sige: her står vi og kan ikke andet. Jeg forstår dog, at hr. Mølgaard og retsforbundet i hvert fald kan overveje deres stilling til tredje behandling, og så synes jeg dog, man er nået langt i forhold til den fatalisme, som indledningsbemærkningen angiver. Mere vil jeg ikke forlange af hr. Mølgaard og hans parti på dette tidspunkt.

Med hensyn til bemærkningen fra hr. Mølgaard om at jage det igennem nu skal jeg da oplyse hr. Mølgaard om, at der faktisk har fundet et grundigt udvalgsarbejde sted igennem foråret. Det kan vel ikke være en irrelevant oplysning for hr. Mølgaard.

Jeg er enig i de bemærkninger, hr. Arne Christiansen gjorde om forholdet mellem den lovgivende og udøvende magt i forbindelse med forvaltningen på et så komplekst område som det, der her er tale om. Jeg mener, at det, som den socialdemokratiske ordfører udtrykte med hensyn til § 6, er det, der kan fungere i praksis.

Der foreligger i øvrigt et lille mysterium. Fra hr. Arentoft og hr. Maisted er der stillet et ændringsforslag om, at § 6 helt udgår, men jeg forstod på hr. Maisted, at fremskridtspartiet støtter SFs ændringsforslag til § 6, stk. 1. Hvilket af de to standpunkter der er tale om, er måske – som så meget andet af det, der siges – egentlig ligegyldigt.

I øvrigt må jeg for en ordens skyld tage afstand fra hr. Maisteds bemærkninger om, at regeringen stillede A. P. Møller over for et ultimatum gående ud på, at hvis firmaet ikke sagde ja til den aftale, ville man beskatte A. P. Møller fra vid og sans. Det er en fremstilling, der ikke svarer til virkeligheden. Den beskatning, der bliver tale om, har det fra starten af været meningen skulle være helt generel. Jeg er ikke helt sikker på, at virkningen vil være, at man beskatter selskaberne fra vid og sans. Vi går efter et system, der stadig væk vil gøre det muligt at tjene penge, i hvert fald penge nok til, at der foregår det, vi ønsker med hensyn til aktivitet på vores område.

Til hr. Kalnæs vil jeg om undergrundsudvalgets behandling af disse spørgsmål, især aftalen med bevillingshaverne, sige, at behandlingen har været aldeles forsvarlig, især på baggrund af, at det ikke var nye sager, der dukkede op i forbindelse med forligsaftalens endelige udformning. Alt det, der lå inden da, var jo ganske vel oplyst og gennemdiskuteret både her og i undergrundsudvalget, hvor 32 spørgsmål er blevet besvaret.

Vedrørende SFs ændringsforslag om et statsligt olieselskabs ret til at indtræde i den virksomhed, der er tale om hos fremtidige bevillingshavere, vil jeg sige, at det jo er en meget lille nuanceforskel, der er mellem lovforslaget og SFs ændringsforslag. Jeg forstår på hr. Kalnæs, at SFs ændringsforslag ikke nødvendigvis indebærer, at et statsligt selskab skal være med. Hvis denne opfattelse, som jeg fik bestyrket af det, hr. Kalnæs sagde her, er korrekt, er forskellen meget, meget lille. Jeg finder det sagligt nødvendigt, at vi ikke lægger os fast på en model, hvorefter alle vilkårene på forhånd er fuldstændig låst fast, inklusive spørgsmålet om statens engagement i efterforskning og indvinding. Vi finder det naturligt og meget nødvendigt ud fra en række hensyn, at staten selv kan deltage gennem sit aktieselskab eller datterselskaber, der er engageret i det, der foregår, bl.a.